



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De quibusdam afflictis hominibus, singulari fide Ministro deuinctis. Capvt
XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

culum nemo aduertebat. Tandem vbi ad se redierunt, Deique potentiam in illius vini augmentatione perspicue depræhenderunt, laudabant Deum, & id miraculi sanctitati Ministri assignare volebant. Quod ille nulla ratione ferens, ait: Non est filij, quod me huius rei authorem putetis: sed omnipotens Deus castâ hanc hominum sodalitatem pro ipsorum piâ fide & corporali & spiritali potu recreauit.

*De quibusdam afflictis hominibus, singulari fide
Ministro deuinctis.*

CAPVT XLV.

ERant in vrbe quadam duæ haud mediocris sanctitatis personæ, Ministro familiares, quæ tamen secundum spiritum diuersa admodum ratione traherentur. Altera erat celebris apud homines existimationis, diuinatq; affluebat suauitate. Altera nullius erat nominis Deusque perpetuis eam exercebat afflictionibus. Vtraque autem mortua, nôsse cupiebât Minister quam dispar earû esset præmium in illa futura vita, quandoquidem tam dissimili htc vixissent modo. Itaq; manè cuiusdam diei apparuit ei illa celebris opinionis, dixitq; se etiamnum in purgatorijs retineri locis. Illo interrogante, qui id fieri posset: Respondit se nullam aliam ob culpam id perpeti, quâ quod ex illa sui existimatione quædam eius animo spiritalis superbia obrepisset, cui non satis celeriter resisterat: at tamen pœnam eius breui finiendam. Altera quæ hic abiecta & de-

Rr

pressa

Parentes Su-
sonis quales

Consuetudo
matris eius
in afflictioni-
bus superadis

Desiderium
eiusdem erga
Deum flagra-
tissimum.

Excedit è vita
pia matrona.

pressa fuerat, sine medio euolauit ad Deum. Ita quoque Ministrix genitrix toto vitæ suæ tempore grauissimis laborauit afflictionibus, quod accidit ex diuersa illa viuendi ratione, quæ tum ipsa, tum eius maritus utebatur. In quidem Deo plena erat, oprabatque omnino secundum Deum viuere. Porro maritus eius plenus erat Mundo, & durè illi resistebatur, tum cruce oriebatur. Consuetudinem si fecerat, matrona illa, omnes suas perperam in Christi passionem demergendi, atque ita superabat. Narrauit Ministro filio suo amantissimum suum, triginta annis nunquam se in sacro interfuisse, quin ex intima compassione erga Christi cruciatum & matrem eius conuulsissimam acerbè fletet. At etiam se ex animo aduersus Deum amore quandoque in lecto incidisse, & duodecim hebdomadibus lecto decubuisse tam flagrante in Deum desiderio, ut id etiam medici depræhenderent, ac de ædificaretur. Aliquando subineuntem quædam dragesimam ad templum quoddam abiit, ubi Christi de cruce depositio ex sculptis figuris altari quodam expressa erat. Coram his imaginibus sensibili quodam modo non nihil percipit acerbissimi doloris illius, quem pertulit virgo mater sub cruce. Atque ex hac angustia hac mulier præ condolentia tantos sensit dolores, ut cor illius propemodum creparet, ad id ut prædefectu in terram collabens, non videret quicquam, nec diceret. Sic igitur de matrona relatam, in lecto suo iacuit tacita, vbi sanctam Parasceuen, qua die cum Passione in templo caneretur, circa horam nonam exponitur.

rauit
causa
rens
dilig
quan
rante
men
Den
mo b
lach
O far
apud
fibi e
stude
proc
quan
re cu
cretò
salut
aratu
bat.
uotic
ste, p
velle
mè c
temp
sculp
cui.
mar
lach
Din
men
tem
mic

rauit. Eo tempore Minister filius eius studij
causa Colonie degebat: cui mater in visu appa-
rens cum ingenti gaudio dixit: Quaso fili mi,
dilige omnipotentem Deum, certus quod nu-
quam ille te deseret qualibet aduersitate labo-
rantem. En ego ex hoc migravi seculo, nec ta-
men mortua sum, sed perenniter viam apud
Deum: blandens filium ex oculans, & ei ex ani-
mo benedicens, ab eius oculis euauit. Ille in
lachrymas solutus, clamauit post eam, dicens:
O sancta & fidissima mater mea, sis mihi fidelis
apud Dominum: atque ita flens & ingemiscens,
sibi est restitutus. Tempore inuenturis suæ cum
studendi gratia alio proficisci cogeretur, Deo
procurante, religiosus admodum & fidus ipsi
quandoque obtigit sodalis. Is quodam tempo-
re cum de Deo plurimum essent collocuti, se-
cretò per mutuam fidem Ministrum orauit, vt
salutiferum IESV nomen in ipsius pectore ex-
aratum sibi demonstraret. Sed hoc ille recusa-
bat. Tandem illius ingenti animaduersa de-
uotione, fecit ei satis, detectaque ad pectus ve-
ste, preciosum illud cordis monile, quantum
veller, ei inspicere permisit. At ille hoc mini-
mè contentus, cum satis idem nomen esset cõ-
templatus in eius cordis medio perspicuè ex-
sculptum, etiam manum faciemque eo appli-
cuit, admotoque ad ipsum ore, cœpit lachry-
mari acriter præ deuotione, ita vt decidentès
lachrymæ per Ministri pectus dimanarent:
Dinceps ad eò id nomen Minister habuit recõ-
menditum, vt eius vidèdi nulli vnquã potesta-
tem fecerit, nisi vni duntaxat singulari Dei a-
mico, cui id Deo videre permiserat. Ille simili-

R r a æ

aciste, deuotione id contemplatus est. Cum
 tem duo isti consodales multis annis spiritali
 essent vsi familiaritate & amicitia, iamque
 inuicem discedere deberent, vicissim sibi ex
 nimio valedicentes, hoc inter se pactum inie
 runt, vt qui prior obiisset, pro illo alter ex
 tera amicitia anno vno singulis hebdomada
 bus duas Missas diceret, alteram feria secunda
 de defunctis, alteram sexta feria de Domini
 passione. Post multos annos defunctus est Mi
 nistri sodalis, & quia iam oblitus erat Ministe
 ratae fidei de persoluendis Missis, non legitur
 at nihilominus fidelem illius egit memoriam
 Sedente igitur illo mane quodam in suo sacro
 lo quasi in mentis excessu, sodalis eius per
 sum ad eum venit, voceque lamentabili dixit
 prohi infidelitatem tuam frater: Eheu quam
 oblitus es. Dicente illo, quod ipse in suis Mis
 sis quotidie esset memor, alius respondit id
 sufficere, sed debere eum Missarum debitum per
 soluere, vt sanguis Christi innoxius in purga
 torium descendens, ipsius dira extingueret in
 cendia: ita fore, vt breui ex purgatoris locis
 duceretur. Fecit id Minister fide integerrima, &
 ingenti ob suam obliuionem dolore: atq; pro
 pediem alius e poenis liber euolauit.

*Vt Christus sub figura Seraphim Ministro apparuit,
 pati eum docuerit.*

CAPVT XXXXVI.

Contertit sese aliquando Minister ad De
 um per quam serid, orans vt ipsum pati
 doceat